

[Miljøministeren]

det nævnets almindelige praksis som et led i klagesagsbehandlingen at forelægge tvivlsspørgsmål om erhvervsmæssig nødvendighed for jordbrugskommissionerne/Jordbrugsdirektoratet og at tillægge vejledende udtalelser herfra vægt ved sagernes afgørelse.

Planstyrelsen kan i øvrigt oplyse, at opførelse af halmlade til opbevaring af halm fra egne marker ikke vil kræve zonetilladelse.

Planstyrelsen er bekendt med, at Miljøankenævnet i en række sager har forudsat, at opførelse af halmlader til opbevaring af halm fra flere ejendomme kræver zonetilladelse.«

Jeg kan tilføje, at jeg ikke agter at gå ind i en eventuel konkret sag, idet jeg er uden beføjelser i forhold til Miljøankenævnets behandling og afgørelse af enkelte sager.

Spm. nr. S 777

Til landbrugsministeren (25/7 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Anses en oplagring af halm i en lade som en naturlig del af en dansk landbrugsproduktion?«

Begrundelse

Som følge af forbudet mod halmafbrænding er landets landmænd blevet tvunget til at søge aftaler med aftagere af halm. Det kan være aftaler med varmeproducenter eller virksomheder, der anvender halm i forskellige produktioner. Et led i denne nye halmudnyttelse er et behov for at lagre halmen, indtil den skal sælges. Men hvor skal den lagres?

Århus Amtskommune har anlagt den vurdering, at »da halmlagring ikke er en for ejendommen nødvendig driftsbygning, kræves der tilladelse efter by- og landzoneloven« samt eventuelt også efter naturfredningsloven.

Århus Amtskommune tillader sig med andre ord at definere halmlagring som en ikke naturlig del af landbrugsvirksomheden. Konsekvensen er temmelig åbenlys, eftersom der på et landbrug må opføres bygninger til driftsformål uden ansøgning og offentlig indsigelse. Men når amtskommunen erklærer halmlagring som værende uden forbindelse med driften, betyder det, at det offentlige skal blande sig i opførelsen af halmladerne.

Spørgeren vil derfor gerne have ministerens vurdering af, hvorvidt det holder, at halmlag-

ring ikke er en del af driften på et dansk landbrug.

Svar (7/8 91):

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Oplagring af halm har gennem tiderne – afhængigt af driftsform – været en naturlig og nødvendig foranstaltning i forbindelse med landbrugsdrift – især ved animalsk produktion.

Landbruget er et dynamisk erhverv, hvor landmanden til enhver tid må være opmærksom på de udnyttelsesmuligheder, der er inden for driften af ejendommen. Siden oliekrisen i begyndelsen af 1970'erne har halm været et realistisk alternativ til olie, såvel i halmfyr på den enkelte ejendom som i centrale varmeværker. Også anden alternativ anvendelse af halm inden for industrien er i stadig højere grad praktiseret.

Medmindre halmen nedmuldes, forudsætter en fornuftig erhvervsmæssig udnyttelse, at halmen kan oplagres forsvarligt. Det gælder, uanset om halmen anvendes på bedriften eller afhændes senere til anvendelse uden for bedriften.

Opførelse af bygninger til opbevaring af halm og lignende må således som hovedregel anses for nødvendig for en ejendoms drift som en landbrugsejendom.

Opførelse af bygningsanlæg, der går ud over bedriftens egen produktion, f.eks. til oplagring af korn eller halm fra flere landbrugsejendomme, kræver dog tilladelse efter lov om by- og landzoner.

Hvis zonelovsmyndigheden i det konkrete tilfælde er i tvivl om, hvorvidt et bygningsanlæg går ud over bedriftens egen produktion, kan jordbrugskommissionen afgive en udtalelse til brug for zonelovsmyndighederne om, hvorvidt en bebyggelse må anses for erhvervsmæssigt nødvendig for ejendommens drift.

Spm. nr. S 778

Til miljøministeren (25/7 91) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorledes skal en landmand forholde sig, når han dels skal overholde halmafbrændingsforbudet og dels har et amtskommunalt forbud mod at opføre en halmlade?«